

Просто така. Хрумна ми съвсем спонтанно. Реших да си направя експеримент. Така и така разполагам с неограничено време- мога да си правя, каквото поискам. Събрах /на абсолютно случаен принцип/ няколко листа от записките, които съм си нахвърляла през последните дни и реших да ги съединя в един общ-текст, като след всяко изречение да добавям “ЗАЩО?”, за да видя, дали това “Защо?”, ще промени по някакъв начин смисъла на съдържанието им.

И ето какво се получи:

За сетивата- **ЗАЩО?**

Откакто двамата със съпруга ми стигнахме единодушно до извода, че един персонален-компютър не ни достига, защото всеки от нас, едва-едва дочаква другия да стане и сяда на неговото място, за да си върши своята работа, та, откакто стигнахме до този извод, ето ме и мен с нов компютър. **ЗАЩО?** Но къде да го сложим? **ЗАЩО?** В този тесен апартамент-няма място нито в хола, нито в спалнята? **ЗАЩО?** “Е добре де, щом се налага”, рекох си – “ще работя в кухнята”. **ЗАЩО?**

Естествено, още щом инсталирахме компютъра, се залових да поработя. **ЗАЩО?** Но също толкова непринудено вдигнах поглед от монитора, за да се поогледам, как се вписвам, аз, съвместно с моя персонален-компютър в кухненския ни ИНтериор. **ЗАЩО?** И не щеш-ли мигновено изпаднах в шок. **ЗАЩО?** Шокира ме мръсотията около мен. **ЗАЩО?**

От близо 11-12 години нося очила с диоптри. **ЗАЩО?** Недовиждам и на близо и на далеч. **ЗАЩО?** Затова нося два чифта очила. **ЗАЩО?** И това изобщо не беше проблем за мен, до момента, в който не бях попадала в кухнята с очилата си за близко виждане на главата си. **ЗАЩО?** Ужас!!!!!! **ЗАЩО?** Уж сутринта, лично аз почистих и избърсах всичко, а направо се потресох от трохите по плота, от точиците около мивката, от паяжините в ъглите. **ЗАЩО?**

Заряхах всичко и се хвърлих да чистя наново, естествено, без да свалям очилата. **ЗАЩО?** Чистех и си мислех. **ЗАЩО?** Боже, явно това е била причината, поради която в домовете на по-възрастните хора, обикновено е по-мръсно и мърлявичко, така де – в сравнение с обичайното. **ЗАЩО?** Ами, хората просто недовиждат добре. **ЗАЩО?** Също като мен. **ЗАЩО?** По същата логика, вероятно и недочуват ясно, или поне толкова, колкото са чували преди, като са били по-млади. **ЗАЩО?** Същото най-вероятно се случва и с останалите им сетива. **ЗАЩО?** По пътя на същата логиката, съвсем логично е, че моят слух вероятно вече не е, както преди, а също и обонянието ми и още кой знае какво. **ЗАЩО?**

Честно казано, това умозаключение ме накара да се засрамя и да се почувствам виновна. **ЗАЩО?** Много виновна. **ЗАЩО?** Но, същевременно радостна и облекчена, че най-после разбрах истинската причина или по-точно причиниНИТЕ. **ЗАЩО?** Да, причините в множествено число. **ЗАЩО?** А те-причините са самите СЕТИВА. **ЗАЩО?**

Когато споменах думата “сетива” я свързах мигновено с думите: **ЗАЩО?** Сетивност. **ЗАЩО?** Сензитивност. **ЗАЩО?** Чувствителност. **ЗАЩО?** Чувства. **ЗАЩО?** Усещания. **ЗАЩО?** Преживявания. **ЗАЩО?** Спомени. **ЗАЩО?** Памет. **ЗАЩО?**

Какво всъщност означава думата сетива? **ЗАЩО?** Ще проверя какво пише в /тълковния-Е- речник/. **ЗАЩО?** Не, че не зная, но ми е любопитно да видя, какво някой някога е решил да напише, а друг да публикува в графа- “сетива”, именно в официалният-общо-валиден- тълковен-речник. **ЗАЩО?**

Интересно? **ЗАЩО?**- Пишат думата в единствено число??? **ЗАЩО?** Сетиво??? **ЗАЩО?** А не сетива. **ЗАЩО?**

Сетиво е всяка от шестте способности, които позволяват на човека и голяма част от другите живи същества да възприемат околната среда и да обхващат: зрение, слух, обоняние, вкус, осезание и равновесие.

Сетивна система - Сетивната система (Systema sensorium) е система от органи, част от нервната система, която обработва информация, получена от сетивата.

Аз пък, очаквах да открия изброени всички реални-така да се каже, видими /очевидни сетива/ в множествено число: очи, уши, ноздри, косми, нокти, устни, зъби, пръсти, ръце /лява- дясна/, крака.... **ЗАЩО?** Защото именно това си представям, когато кажа думата “сетива”. **ЗАЩО?** А те /учените/ освен, че ги свеждат до едно, твърдят, че ТО-сетивото е всяка от шестте способности, КАТО ИЗБРОЯВАТ СПОСОБНОСТИТЕ, А НЕ СЕТИВАТА. **ЗАЩО?**

От където, според мен логично следва, че аз досега съм била в пълна заблуда. **ЗАЩО?** Тоест, живяла съм цели 50 години с мисълта, че имам едва ли не милиони сетива, а то-какво се оказа. **ЗАЩО?** Не били сетива, а способности. **ЗАЩО?** И не били милиони, а само шест. **ЗАЩО?** И не били заедно, ами поотделно-всяка за сама за себе си. **ЗАЩО?**

Лично аз, например, под думата “Способности” – разбирам-тоест, асоциирам я със съвсем други неща-като например: възможности, дарби ... **ЗАЩО?** Но, явно и тук съм в грешка. **ЗАЩО?** От прочетеното току-що в официалния тържествен речник, написан от самите- учени, научавам, макар и с 50 години закъснение, че моите възможности и дарби са всъщност самите ми Сетива. **ЗАЩО?**

Така се обърках. **ЗАЩО?** Чудя се, как съм успяла цели 50 години да преживея, без това ЗНАНИЕ???? **ЗАЩО?** Да се блъскам аз, да умувам, да търся къде са ми дарбите, да проверявам какви възможности имам, кое ми се отдава и кое не, а то – то било толкова простичко. **ЗАЩО?** А бе, ученото си и учено. **ЗАЩО?** В учебника всичко е ясно. **ЗАЩО?** Макар и леко да ме обърква. **ЗАЩО?**

Така и така съм в интернет, ще проверя и търкуването на думата “ухо”. **ЗАЩО?**

Ухото (на латински: *auris*) е чифтен сетивен орган, част от слуховата система, с който се долавят звуци. Ухото при всички гръбначни животни – от риби до хора – демонстрира много сходно устройство с вариации по отношение на разреждане и родовете. Част от органа освен за възприемане на звуците, играе и основна роля в чувството за равновесие на организма и правилната стойка на тялото. Поради тази причина често се нарича и слухово-равновесен орган.

С думата ухо се обозначава както целия орган, така и само видимата част от него, характерна основно за бозайниците. Външната част на ухото се нарича *ушна мида*. При повечето животни, ушите представляват симетрично разположени, окосмени, подвижни, клепнали или изправени израстъци на главата от мека тъкан и хрущял.

О, сега пък друг шок. **ЗАЩО?** Произхода на думата е от латински. **ЗАЩО?** Значи излиза, че преди този език да бъде създаден, никой никога не се е раждал с ухо. **ЗАЩО?** Ухото се появява при хората и всички гръбначни животни, едва с появата на латинския език. **ЗАЩО?**

Чифтен сетивен орган. **ЗАЩО?** Уж е един, а е чифт-тоест две. **ЗАЩО?** Това явно е по презумция. **ЗАЩО?** Така де, подразбира се. **ЗАЩО?** Щом имаш едно ухо, значи непременно ще имаш и още едно. **ЗАЩО?** Съответно, щом чуваш с едното, значи по презумция чуваш и с другото. **ЗАЩО?** Значи ушите служат, за да долавяме звуци. **ЗАЩО?**

Боже, сега пък и това ли? **ЗАЩО?** На ухото, тоест, на двете си уши дължа и факта, че мога да ходя. **ЗАЩО?** Ами да, това разбирам от прочетеното: “ухото играе основна роля в чувството за равновесие на организма и правилната стойка на тялото”. **ЗАЩО?** Само, че има една думичка, която леко ме притеснява- “.. чувството..”. **ЗАЩО?** Аз ли имам чувство, че ухото играе и тази роля, или е наистина така? **ЗАЩО?** Ами ухото играе ли роля за вестибуларния ми апарат, ако аз не знам, че влияе. **ЗАЩО?** Но, едва ли някой ще седне да ми отговаря на този въпрос, така, че ще се откажа да питам който и да е. **ЗАЩО?** Важното е, че сега, след като прочетох това, ще знам, че не само краката ми ме държат изправена, а и ушите ми. **ЗАЩО?** Също сега научавам, че ухото ми имало видима и невидима части. **ЗАЩО?** Не, че не е логично, но не бях се замисляла до-сега. **ЗАЩО?**

Ох, направо така се обърках. **ЗАЩО?** Чудя се, как съм успяла цели 50 години да преживея, без това ЗНАНИЕ???? **ЗАЩО?** Да се блъскам, да умувам, да търся къде са ми дарбите, да проверявам какви възможности имам, какъв ми е потенциалът, кое ми се отдава и кое не, а то – то било толкова простичко. **ЗАЩО?** А бе, ученото си е учено. **ЗАЩО?** В учебника всичко е ясно. **ЗАЩО?** Макар и леко да ме обърква. **ЗАЩО?**

Ще видя и думата “Усещания”. **ЗАЩО?**

Значение на думата усещане

мн. усещания, ср.

1. Спец. Психически процес на отразяване на свойства на предметите и явленията при непосредственото им въздействие върху сетивата. *Зрително усещане. Слухово усещане.*

2. Усет, долавяне. *Имам усещане, че няма да дойдат.*

3. Чувство. *Различни усещания вълнуват душата й.*

Синоними на думата усещане

(същ.) усет, чувство, възприятие, впечатление

(същ.) надушване, долавяне, преживяване

(същ.) възприемане, разбиране, схващане

(същ.) осезание

(същ.) схватливост

(същ.) съзнаване, съзнание

(същ.) емоция, страст

Ей, най-накрая да прочета нещо, което съвпада с моите досегашни 50 годишни предположения. **ЗАЩО?** Предположения, предположения, ама, докато не се потвърдят от Учените, си остават само предположения, а не ЗНАНИЯ. **ЗАЩО?**

Сега вече разбрах. **ЗАЩО?** Наистина, разбрах защо Хората имат проблем с общуването, а Учените не. **ЗАЩО?** Разбрах и защо хората възприемат околната среда многозначно, а учените еднозначно. **ЗАЩО?** Ами чисто и просто едните / тоест ние-хората/, казваме и пишем думата “сетива” в множествено число, а другите / тоест те-учените/ я изговарят и изписват в единствено число. **ЗАЩО?**

Но, защо им е притрябвало на Учените да разделят сетивата по отделно, на едно по едно. **ЗАЩО?** После да ги специализират и профилират едно по едно, във вид на професия-сетиво по сетиво. **ЗАЩО?** Предполагам, че чисто и просто за да работят по- лесно. **ЗАЩО?** Да работят и да печелят. **ЗАЩО?** А пък, после да ги харчат и те, като нас-хората. **ЗАЩО?** Логично-Нали? **ЗАЩО?**

Откакто веднъж се зачехтах в тълковния речник- направо не ми се излиза от там. **ЗАЩО?** Това се превърна в най-интересното четиво за мен. **ЗАЩО?** Разбира се, това е възможно, само и единствено, благодарение на УЧЕНИТЕ, които през 50 годишния ми житейски път, ме научиха да говоря правилно, да чета правилно, да пиша правилно и дори да разчитам правилно знаците, които ми подсказват сетивата ми- пардон сетивото ми, смесвайки всичко това в едно нещо наречено- ЖИВОТ. **ЗАЩО?** И те-пак, учените, по отношение – разбира се, на други – не толкова Важни научни-теми, точно те ме посъветваха също така да слушам “Интуицията си”. **ЗАЩО?** Което обаче ми дойде в повече, защото това за мен означаваше, именно да не слушам ТЯХ. **ЗАЩО?** Но, нищо, все ще се справя някак си. **ЗАЩО?**

И така, според прочетеното до тук от тълковния речник-стигнах до извода, че мога съвсем-сама, напълно самостоятелно, без никаква чужда помощ да разбера, колко точно са моите сетива на брой. **ЗАЩО?** Така де, придобих само-чувствие. **ЗАЩО?** Почувствах се самостоятелна. **ЗАЩО?** Тоест, стоя-сама. **ЗАЩО?** Да де-сам-сама-стоя. **ЗАЩО?** Оставам сама. **ЗАЩО?**

Съжалявам, уважаеми Учени, но и аз си имам свой-собствен начин за ПРОВЕРКА. **ЗАЩО?** Така де, проследявам ПРОЦЕСА от край до край. **ЗАЩО?** Веднъж сравнявам моите предположения с вашите знания. **ЗАЩО?** Втори път сравнявам вашите знания с моите предишни предположения. **ЗАЩО?** Трети път правя сравнение само между моите предишни и моите последвали предположения, съответно преди и след срещата ми с вашата-академична намеса. **ЗАЩО?** Поради факта, че бих искала да се уверя, дали съм в състояние автоматично да изключа, това, което съм научила от вас, или да запазя поне част от академичното ви знание, за себе си. **ЗАЩО?**

Така ще направя и в този, конкретен случай. **ЗАЩО?** В контекста за който става дума сега, тоест по темата ЗА СЕТИВАТА. **ЗАЩО?** Събличам се и заставам пред огледалото**. **ЗАЩО?** Оглеждам се и същевременно си водя записки на един лист, какво виждам, за да се подсещам от време-навреме, че има разлика между това, което виждам и “онова, което предполагам, че виждам” тоест в буквалния и преносния смисъл. **ЗАЩО?** Естествено, че правя това наужким. **ЗАЩО?** Не, че има някакво значение. **ЗАЩО?**

/ **Тук трябва да вметна, че като споменавам огледалото, имам предвид всъщност две огледала- едно по-голямо-за да се оглеждам в цял ръст и едно съвсем малко- ръчно, което ми служи за обратно виждане-за да се видя и отзад. **ЗАЩО?** А, как се оглеждам отзад ли? **ЗАЩО?** Като се завъртя на 180 градуса, с гръб към по-голямото огледало и гледам в малкото огледалце отражението си върху по-голямото. **ЗАЩО?** На практика, гледам своето отражение върху по-голямото, докато в същото това време се оглеждам в по-малкото, в което също виждам отново своето отражение. **ЗАЩО?** После, повтарям същото, само, че вместо в анфас, се оглеждам и в профил. **ЗАЩО?** Защото, докато се въртя, може да съм пропуснала нещо отстрани. **ЗАЩО?** Затова се завъртам пак на 180 градуса, но, този път оглеждайки профила си. **ЗАЩО?** Така съм сигурна, че съм се огледала цялата-на 100 % от всички страни, тоест, на 360 градуса. **ЗАЩО?** Завъртяла съм се в кръг, около остта си, наблюдавайки отражението си в огледалата. **ЗАЩО?** Правя го по простата причина, че първо, някои от сетивата си и да искам, няма как да ги видя без огледало и второ, защото искам да огледам всичко, ама всичко много внимателно, за да не пропусна нещо, уж незначително по тях, което впоследствие да се окаже жизнено важно за мен. **ЗАЩО?** /

Сам-сама съм и съм чисто гола. **ЗАЩО?** Защото само така, мога на спокойствие, и да ги видя, и да ги огледам, и да ги чуя, и да ги вкуся, и да ги усетя, и да ги попирам, и да ги пипна, и да ги опирам, и да ги разтрия, и да ги почеша, и да ги откъсна, и да ги изрежа, и да ги опаря, и да ги изстудя, и да ги охладя, и да ги изгоря, и да ги ударя, и да ги изцапам, и да ги порежа, и да ги отчуя, и да ги прехапя, и да ги огъна, и да ги превържа, и да ги премахна, и да ги поддържам, и да ги изстискам, и да ги подстрижа, и да ги обръсна, и да ги охлузя, и да ги убода,

и да ги одраскам, и да ги насяна, да ги щипна, и да ги прегледам, и да ги издухам, и да ги измия, и да ги подсуша, и да ги намажа, и да ги целуна, и да ги напека, и да ги лакирам, и да ги стопля, и да ги поля, и да ги опъна, и да ги зашия, и да ги заздравя, и да ги отскубна, и да ги залепя, и да ги промия, и да ги схвана, и да ги украся, и да ги облека, и да ги боядисам, и да ги обуя, и да ги загърна, и да ги изпъна, и да ги кръстосам, и да ги свия, и да ги разтворя, и да ги разперя, и да ги изчистя, и да ги запуша, и да ги промия, и да ги отпуша, и да ги преброя, и да ги изброя, и да ги покажа, и да ги скрия, и да ги прикрия, и да ги развия.....ЗАЩО?.....

Правя тази писмена СПРАВКА, за да видя дали всичко е наред. ЗАЩО?..... А за мен наред, означава НЕ да не допусна грешка, а точно обратното-да ДОПУСНА, че МОЖЕ и да ГРЕША, например, това, което виждам с “просто око”, да не се окаже различно от онова, което виждат двете ми очи. ЗАЩО?

Да, това е моята “тайна”-формула, с която си служа за проверка или справка, на каквото и да е. ЗАЩО?
А как стигнах до нея, мога да си припомня. ЗАЩО? Чисто и просто ДОПУСКАМ в мисълта си следното: Представям си, че съм ДЕТЕ и каквото и да кажа- със сигурност /в първия момент/ ще остана неразбрана. ЗАЩО? Съответно и обратното- каквото и да чуя –с със сигурност / в първия момент/ не ще го разбере. ЗАЩО? И това е, само и единствено, заради К2- двойния контекст. ЗАЩО? Едното е обективно, тоест- реално. ЗАЩО? Другото е субективно-тоест символично /наужким/. ЗАЩО?

За това, за да предотвратя неизбежните, поне според мен, последващи-недоразумения, ДОПУСКАМ на помощ на “устата си” и на “ушите си”, цялата армия състояща се от всичките ми останали сетива. ЗАЩО?

Например:

Ще взема думата “очи”. ЗАЩО?

Аз, на практика-тоест реално, няма как да взема дума? ЗАЩО?-Нали? ЗАЩО? Дума не може да бъде взета реално. ЗАЩО? Но пък може да бъде взета символично. ЗАЩО? Така, че, кое е вярното? ЗАЩО? И кое, невярното? ЗАЩО? Реалното, символичното или пък и двете заедно? ЗАЩО? Не-не и двете, защото те току що станаха три. ЗАЩО?

Едно-реално ЗАЩО?

Две - символично ЗАЩО?

Три - заедно / едновременно, и реално, и символично/ ЗАЩО?

Така, че, според мен, има три верни отговора. ЗАЩО?

Но да се върна отново на думата”очи”, а не на думата “дума”. ЗАЩО?

Пример за думата-очи-в контекста на реалното: Влезе ми прах в очите. ЗАЩО?

Пример за думата-очи-в контекста на символичното: Това е само “прах в очите” на хората. ЗАЩО?

До тук всичко е ОК. ЗАЩО?Едното е реално, а другото символично. ЗАЩО? Но питам се, как бих могла да разбера, дали някой говорейки, има предвид реалното или символичното, след като кавичките в разговорната реч липсват. ЗАЩО? Те са невидими. ЗАЩО? Когато пиша-ще ги сложа / освен, ако не ги пропусна в бързината/, но, когато говоря, практически няма как на всяка дума да казвам, тук говоря в кавички, а сега пък ви говоря, без кавички. ЗАЩО? Това беше шега, а това не беше шега, това беше метафора, а това беше –“бла-бла”. ЗАЩО? Нали съм ДЕТЕ- /не/разбирам. ЗАЩО?

Ето това, според мен, е причината за недоразуменията. ЗАЩО? Изобщо, и по принцип, и конкретно. ЗАЩО?

Също така-в подобен капан се оказвам и когато пиша. ЗАЩО? Аз лично, когато пиша с химикал – просто пиша. ЗАЩО? И обичайно, в този същия момент не чета написаното, докато го пиша. ЗАЩО? Също и когато “пиша” на клавиатурата, просто “пиша”-гледам клавиатурата, а не монитора. ЗАЩО? И ако това, което пиша не се свежда до 5 думи и 5 цифри- например, фактура. ЗАЩО? Или 20 думи и 20 цифри-например, по-дълга фактура. ЗАЩО? А се свежда до писане на есе, на съчинение в час по литература, или писане на тема на приеман изпит по история, или реферат по еди – коя си дисциплина или пък, научен труд по география, тогава-какво става с правописа? ЗАЩО? Кое по напред? ЗАЩО? - Да пиша ли или да внимавам да не сбъркам в правописането? ЗАЩО? Или пък да си броя грешките, вместо да чета какво съм написала? ЗАЩО? Колко време ще ми е нужно ?????????? ЗАЩО? Да мисля, да пиша, да прочитам, да поправам, да пре-прочитам и да редактирам, та на всичко отгоре и после да препиша всичко това на белова, вече уж-безгрешно? ЗАЩО? Колко време е необходимо за да свърша всичко това едновременно? ЗАЩО? Аз разполагам ли с такова време? ЗАЩО? И кое, в края на краищата, е от първостепенно значение за мен? ЗАЩО? Кое е от второстепенно значение за мен и Кое от третостепенно значение за мен? ЗАЩО? А за този, който ще проверява това, което съм написала? ЗАЩО? И той ли ще проверява по същата приоритетна скала или не????? ЗАЩО? Ами, ако е Клиент, а не Учен? ЗАЩО? И вместо да проверява, целта му е да се възползва от написаното? ЗАЩО? И той ли ще се възползва от написаното

За причината-/в множествено число/. **ЗАЩО?**

Ето какво чух, видях, почувствах и “надуших” днес сутринта, връщайки се от магазина, в близост до нашия блок. **ЗАЩО?** Първо чух странни, обезпокоителни звуци. **ЗАЩО?** Обърнах се и видях една жена да слиза по стълбите в подлеза. **ЗАЩО?** Познах я. **ЗАЩО?** Живее в някои от блоковете около нас. **ЗАЩО?** Не съм разговаряла никога с нея. **ЗАЩО?** Просто зная, че има сестра, защото съм ги виждала заедно с майка им-която е в инвалидна количка, да вървят по улицата. **ЗАЩО?** Същата тази жена, съм я виждала и да продава зеленчуци на пазара в квартала. **ЗАЩО?** Години наред. **ЗАЩО?** Или едната, заедно с майката или другата. **ЗАЩО?** И трите-съвсем нормални жени. **ЗАЩО?**

Но днес, когато същата тази жена /по-голямата сестра на възраст около 60 години /, слизаше по стълбите, викайки-това ме стресна. **ЗАЩО?** Напрегнах се. **ЗАЩО?** И за да разсея стресът, който изпитах, се размислих. **ЗАЩО?** Тя слизаше по стълбите сама и викаше продължително, нещо абсолютно не-свързано, а бе, направо си беше луда. **ЗАЩО?** Ако не я бях наблюдавала толкова години подред, щях да я помисля наистина за луда. **ЗАЩО?** Не, че твърдя обратното. **ЗАЩО?** Тоест, това, че я познавам, не значи, че вече не е полудяла. **ЗАЩО?** Просто казвам, че дълги, дълги години си беше съвсем нормална. **ЗАЩО?** Каквото и да значи това. **ЗАЩО?** А сега-сега вече е ненормална-каквото и да значи това. **ЗАЩО?** Все пак, не е нормално да вървиш съвсем сама по улицата, издавайки някакви неразбираеми звуци, с всичка сила. **ЗАЩО?** Нали? **ЗАЩО?** Но в същото време –Защо? **ЗАЩО?** Запитах се, защо би го направила? **ЗАЩО?** Защо пък да е чак толкова не-нормално? **ЗАЩО?** Ако на човек му се повръща например-до степен, че да не е в състояние да изчака подходящото време и място, тогава той просто повръща, без да се съобразява, дали някой ще го види и като го види, какво ще си помисли, нито пък, какво ще помирише, а камо ли, кой ще почисти след това. **ЗАЩО?** Не му дреме. **ЗАЩО?** Важно му е само никой да не го закача в този момент. **ЗАЩО?** То пък, точно в този момент, едва ли някой би дръзнал да го закачи? **ЗАЩО?**

Ами, ако аз не бях я видяла. **ЗАЩО?** Ако не бях там в подлеза по това време. **ЗАЩО?** Следователно, ако не бях станала свидетел на това, което видях. **ЗАЩО?** Тази жена, в моето съзнание щеше да си е същата. **ЗАЩО?** –Нали? **ЗАЩО?** Такава, каквато беше преди-нормална. **ЗАЩО?** Но аз я видях. **ЗАЩО?** Видях я и започнах да размишлявам върху това, което видях. **ЗАЩО?** Просто предположих, че ЕДНА ОТ ПРИЧИНИТЕ тази жена да прави това, на което аз неволно станах свидетел, би могла да бъде, че и е писнало да се подчинява, да се съобразява, да бъде зависима. **ЗАЩО?** И е решила да потърси утеха в Природата. **ЗАЩО?** Навън из Природата. **ЗАЩО?**

Просто да се поразходи. **ЗАЩО?** А Природата я спасява, именно по този начин. **ЗАЩО?** Спасява я едновременно, и от подчинението, и от съобразяването, и от зависимостта. **ЗАЩО?** Помага ѝ, като я прави да изглежда луда, но само и единствено, в очите на “здравите”. **ЗАЩО?** Ами, ето затова пици жената. **ЗАЩО?** Вика от радост. **ЗАЩО?** Защото вече е намерила начин да се само-отбранява, да се само-запази и да се само-съхрани. **ЗАЩО?** При това, докато тя сама реши това да продължи. **ЗАЩО?** А за една жена, това е доста важно, мисля. **ЗАЩО?** Здравето-имам предвид. **ЗАЩО?** Е, разбира се, не само за една жена-за всички жени и не само за жените, но и за мъжете, пък и за децата. **ЗАЩО?**

Чудя се? **ЗАЩО?**

Често се чудя, сама на себе си, как е възможно за тези 50 години да съм прочела само една, единствена книга, написана от жена и толкова много, написани от мъже. **ЗАЩО?** Имам предвид, само и единствено тези, които съм прочела по собствена воля, а не насила. **ЗАЩО?** Тук ще е добре да си припомня, в случай, че някога паметта ми вземе, че ми изневери, че литературата, която обичам да чета и допускам да ми влияе, се изчерпва с философска и психоаналитична. **ЗАЩО?** Но, от време на време обичам да се зачитам в тълковния-речник, а също и в пътеписи и биографични книги, но за предпочитане, авто-биографични. **ЗАЩО?**

Какво излиза? **ЗАЩО?** Жена съм, а чета и се уча само от мъже. **ЗАЩО?** И тъй като предпочитаните от мен теми са толкова древни, съответно и авторите, които се явяват мои кумири са живяли преди столетия и дори хилядолетия. **ЗАЩО?** Разбира се, това нямаше да има никакво значение, ако не беше се случило така, че в един миг да осъзная, че дълги-дълги години наред не ми се беше налагало даделя ХОРАТА по пол. **ЗАЩО?**

Явно с времето, в следствие на литературата, която предпочитам, самата аз съм се трансформирала някак си, като мъж в женско тяло. **ЗАЩО?** Струва ми се правдоподобно, съзнанието ми да е било формирано, така да се каже от мъжете, на които най –много вярвам / тоест, всички до един, които познавам/ и в същото това време и от

жените, на които най-много вярвам / тоест, всички до една, които познавам/ **ЗАЩО?** Но в същото това време, сякаш мъжката “дума”, така да се каже, е била миродавна. **ЗАЩО?** По простата причина, че съзнателния ми избор на литература, се свежда до множество автори и само една, единствена жена-авторка. **ЗАЩО?** Ами аз- Аз какво мисля по този въпрос? **ЗАЩО?** Каква е моята Природа? **ЗАЩО?**

Питам се не задруго, ами, защото навлязох в една възраст, която, вероятно някой мъж, някога е нарекъл “критическа”, а по естествена логика, след него и жените са продължили, повтаряйки, като папагали, да я наричат така. **ЗАЩО?** Но аз, този път, изобщо не съм съгласна с това определение. **ЗАЩО?** Нито на мъжете, нито на жените. **ЗАЩО?** По простата причина, че аз бих придпочела да я наричам “втори пуберитет”, например. **ЗАЩО?** Защото, от една страна, думата критическа-ме отвежда асоциативно към следните думи: критик, критикувам, проверявам, забранявам, преустановявам, слагам край, а от друга, думата пуберитет привиква в съзнанието ми спомени-мои лични спомени. **ЗАЩО?** Защото и в двете възрасти, лично аз, като жена, преживях и преживявам, така да се каже, едни и същи хормонални, инстинктивни, физически и психологически настройки и пре-настройки, намирам за логично да ги поставя под един и същ, общ знаменател. **ЗАЩО?**

Всъщност, кой друг, освен СЕТИВАТА ми, би могъл да знае най-добре. **ЗАЩО?**

Естествено, че тях ще попитам. **ЗАЩО?**

Е, питам ги: **ЗАЩО?**

-Какво знаете за жените и какво знаете за мъжете, мили мои сетива? Кажете ми, за да разбера каква е моята Природа или по-точно, каква съм аз По природа? **ЗАЩО?**

А те ми прошепват –всички в купом, в един глас. **ЗАЩО?**

- Не ти ли звучи странно, мила ни стопанке-Как така АДАМ е създал ЕВА от рамото си? **ЗАЩО?** Не е ли по-логично ЕВА да е родила АДАМ. **ЗАЩО?** И после, някой просто така, по някаква причина, за която само той си знае, е решил да пусне слуха, че “Адам е създал Ева”. **ЗАЩО?** Но, когато някой го е запитал, как точно е станало? **ЗАЩО?** Той вероятно се е позачудил малко, почесал се е по главата си и му казал: “Ами от рамото си”. **ЗАЩО?** А другият, тъй като бил ДЕТЕ, взел че повярвал. **ЗАЩО?** И така, слухът се предавал от столетие на столетие и се превърнал в легенда. **ЗАЩО?** И тъй като с времето, децата ставали все по-грамотни, от там и по-любознателни, а от там и по-недоверчиви, на възрастните им било все по-трудно да поддържат този слух/легенда и затова започнали, или да отбягват да отговарят, или да казват истината, или да се почесват още по-продължително по главите си, с думите: “Май щъркелът те донесе при нас”. **ЗАЩО?**

За вярата. **ЗАЩО?**

“Боже”, току-що си спомних, че наруших осмата Божия заповед, която гласи: “Не кради”. **ЗАЩО?** Защото, аз откраднах формулата от децата. **ЗАЩО?** Даже, май наруших и втората, която гласи: “Не си прави кумир и никакво изображение на онова, що е горе на небето, що е долу на земята, и що е във водата под земята, не им се кланяй и не им служи”. **ЗАЩО?** Първо, защото май имам доста кумири, така де, хора-личности, които ме възхищават. **ЗАЩО?** Даже, някой от тях са все още живи. **ЗАЩО?** И второ, защото горе на небето виждам слънце, облаци и птици, луна, звезди и самолети. **ЗАЩО?** Долу на земята виждам растения, хора, животни, камъчета, песъчинки. **ЗАЩО?** Във водата, пак растения и животики. **ЗАЩО?** Не разбирам, защо е забранено да им служа? **ЗАЩО?** Та това е Природата. **ЗАЩО?** Защо да не се грижа за нея? **ЗАЩО?** Но, да, всъщност Природата няма как да ми е кумир, най-малкото, защото е в женски род. **ЗАЩО?** Ле-ле-е, нарушила съм и първата заповед- която гласи: Аз съм Господ, Бог твой; да нямаш други богове освен мене.” **ЗАЩО?** Та, аз дори не знаех, че си мой? **ЗАЩО?** Добре, че сега, след, като получих това църковно календарче, където пре-прочетох 10-те божии заповеди/, вече ще запомня, че си само мой. **ЗАЩО?** Ето, че сега наруших и Третата заповед, която гласи: Не изговаряй напразно името на Господа, твоя Бог.” **ЗАЩО?** Защото, както съм се размислила, сигурно неволно, може и да съм споменала името ти на глас. **ЗАЩО?**

Ох, отдъхнах си-поне петата съм я спазила, ама май не по тази причина. **ЗАЩО?** А тя гласи: Почитай баща си и майка си, за да ти бъде добре и за да живееш дълго на земята.” **ЗАЩО?** Май и тази заповед не съм я доразбрала. **ЗАЩО?** Аз просто обичам баща си и майка си. **ЗАЩО?** Изобщо не ми е хрумвало да ги почитам. **ЗАЩО?** А, камо ли за да живея, Аз, дълго. **ЗАЩО?** Изобщо, каква връзка има обичта ми към тях с моето дълголетие? **ЗАЩО?** Честно казано, досега смятах, че за да почитам някого, значи той вече е мъртъв. **ЗАЩО?** Просто не знаех, че и живите трябва да се почитат. **ЗАЩО?** Мислех си, че на тях, обичта ми им стига. **ЗАЩО?** Десетата заповед също ме съмнява, че и нея съм я нарушила, а тя гласи: ”Не пожелавай дома на ближния си, не пожелавай жената на ближния си, нито нивата, нито роба му, нито робинята му, ни вола му, ни осела му, нито никакъв негов добитък-нищо, което е на ближния ти. **ЗАЩО?** В нарушение съм, защото ближния ми няма нито едно от изброените неща. **ЗАЩО?** А след, като той не притежава нищо от това, съответно, с нищо не ме съблазнява, така че излиза, че и тази

заповед съм нарушила. **ЗАЩО?** Даже, вече съм напълно сигурна, че съм я нарушила, защото ближния ми, тоест съпруга ми, притежава само себе си, а аз го желая – това си е чисто нарушение. **ЗАЩО?** - Нали? **ЗАЩО?**

“Боже”, аз направо се чудя, как съм оцеляла през всички тези 50 години досега? **ЗАЩО?** Останаха още три заповеди, шестата гласи: “не убивай.”, а седмата: “не прелюбодействай.”, осмата “не лъжесвидетелствай против ближния си”. **ЗАЩО?** От ясно по-ясно е, че шестата я нарушавам, направо ежедневно. **ЗАЩО?** Ежедневно убивам по някой муха, комар, хлебарка, вонещица, .. **ЗАЩО?** А за седмата-стара съм вече, не помня, но тъй, като не помя, това не значи, че не съм го правила. **ЗАЩО?** - Нали? **ЗАЩО?**

А осмата-какво да кажа за осмата, освен, че това е единствената от общо десетте Божии заповеди, която се оказа, че със сигурност не съм нарушила, нито веднъж. **ЗАЩО?**

За суеверието. **ЗАЩО?**

Честно казано, не съм спец по суеверието, но това съвсем не означава, че то-суеверието, не предизвиква понякога любопитството ми. **ЗАЩО?** И естествено, по тези причини се обръщам към кой? **ЗАЩО?** -отново към Учените. **ЗАЩО?** Така направих и сега. **ЗАЩО?** Отворих отново “Златната клонка” на Джеймс Фрейзър /впрочем-един от кумирите ми/ и пре-прочетох Глава I- Горския цар. **ЗАЩО?** Защо точно Джеймс Фрейзър? **ЗАЩО?**

Джеймс Джордж Фрейзър е шотландски антрополог, фолклорист и историк на религиите, представител на класическата британска социална антропология, имащ голям принос в изследването на тотемизма, магията и развитието на религиите в историята на човечеството. [Уикипедия](#)

Роден: 1 януари 1854 г., Глазгоу, Великобритания **Починал:** 7 май 1941 г., Кеймбридж, Великобритания

А какво се получи? **ЗАЩО?**

Според мен, единственото нещо, което се получи от **ЕКСПЕРИМЕНТЪТ** бе, че след всяко изречение реших да поставя **ЗАЩО?** **ЗАЩО?** И го направих. **ЗАЩО?**

От което последва **ИЗВОДЪТ**, че единственото нещо, което свърза всяко от изреченията, които бяха част от нахвърляните от мен записки, съответно с различни теми на размисъл, е една единствена дума “**ЗАЩО?**”. **ЗАЩО?** Тоест, “въпросът”. **ЗАЩО?** Ами, това е. **ЗАЩО?** Просто друго няма. **ЗАЩО?** Защото Експериментът, сам по себе си представлява, един нищо и никакъв процес на проследяване. **ЗАЩО?** Който продължава в безкрая.....
ЗАЩО?